

غزل شماره ۳۷۹

سرم خوش است و به بانگ بلند می گویم
که من نسیم حیات از پیاله می جویم

عبوس زهد به وجه خمار نشیند
میرد خرقة ددی کشان خوش نویم

شدم فغانه به سرگشتگی و ابروی دوست
کشید در خم چوگان خویش چون گویم

کرم نه پیرمغان در به روی بکشاید

کدام در بزخم چاره از کجا جویم

مکن در این چمنم سرزنش به خود روی

چنان که پرورشم می دهند می رویم

تو خانقاه و خرابات در میانه مسین

خدا گواه که هر جا که هست با اویم

غبار راه طلب کیمیای به روزیست

غلام دولت آن خاک عنبرین بویم

ز شوق ز کس مست بلندبالایی

چو لاله با قرح افتاده بر لب جویم

یار می که به قوی حافظ از دل پاک

غبار زرق به فیض قرح فرو شویم

تفسیر فال

از آنچه که دارید راضی هستید و خداوند را به خاطر نعمت‌هایش شکر می‌گویید. شما تنها آرزویان سلامتی و تندرستی برای خود و اطرافیانتان است، به گونه‌ای که این آرزو نه تنها برای خودتان، بلکه شامل خانواده و دوستانتان نیز می‌شود. هر زمان که در زندگی دچار سرگستگی و بلا تکلیفی شده‌اید، به خداوند متعال پناه آورده‌اید و با دعا و توکل بر او، آرامش را در دل خویش یافته‌اید. گواهی شما بر این حقیقت همیشه خداست؛ خدای

مهربان و بخشنده‌ای که در سخت‌ترین لحظات زندگی نیز دست حمایت خود را از شما دریغ نکرده است. طلب خود را با امیدواری از خدا می‌خواهید، زیرا باور دارید که او بهترین تدبیرها را برای بندگانش دارد. روزهای شما به گونه‌ای چشمگیر بهتر از روز قبل می‌شود؛ چرا که دلتان پاک و نیت‌های شما خالص است، و این صداقت قلبی باعث ایجاد تغییرات مثبت در زندگیتان می‌شود.

به کوشش : [پارسی دی](#)

منبع تفسیرها: [آلامتو](#) و [سلام دنیا](#)